

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	1206223895
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1206223895.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťke R., zomrelej XX. septembra XXXX, naposledy bývajúcej v J., za účasti dedičov 1/ D., bývajúcej v J., 2/ S., bývajúcej v J., zastúpených JUDr. Vierou Kubicovou, advokátkou v Bratislave, Záhradnícka 68, 3/ E., bývajúcej v J., zastúpenej Mgr. Erikou Sojkovou, advokátkou v Bratislave, Bočná 90, a 4/ D., naposledy bývajúceho v J., ktorý v priebehu dedičského konania zomrel XX. apríla XXXX, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 13 D 195/2008, v konaní o dovolaní dedičky 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2016 sp. zn. 7 CoD 6/2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2016 sp. zn. 7 CoD 6/2015 a uznesenie Okresného súdu Pezinok z 27. januára 2015 č. k. 13 D 195/2008-410 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok v poradí druhým uznesením z 27. januára 2015 č. k. 13 D 195/2008-410 určil, že poručiťka a jej pozostalý manžel (dedič 4/) mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie J., obec J., okres J., a to pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X. - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 205 m², pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 98 m², pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/X. - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 41 m², pozemok parcely registra „C“ č. XXXX - záhrady vo výmere 931 m², stavbu - rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/X a stavbu - letná kuchyňa súp. č. XXXX postavenú na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/X, všetky v podiele 2/6, podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom Ing. J. v hodnote 46 471,48 eur (predtým 1 400 000,- Sk). Zároveň určil, že z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktoré zaniklo smrťou poručiťky, do dedičstva po poručiťke patria uvedené nehnuteľnosti v podiele 1/2 a do dedičstva po jej pozostalom manželovi (dedičovi 4/) taktiež v podiele 1/2. Aktívami dedičstva sú uvedené nehnuteľnosti v podiele 1/2 a pasívami dedičstva náklady spojené s pohrebom poručiťky vo výške 613,79 eur (predtým 18 491,- Sk). Všeobecnú cenu majetku poručiťky určil sumou 23 235,74 eur, výšku dlhov poručiťky sumou

613,79 eur a čistú hodnotu dedičstva sumou 22 621,95 eur ako rozdiel všeobecnej ceny majetku poručiťky a jej dlhov. Súd potvrdil nadobudnutie aktív dedičstva dedičke 1/ v podiele 450/1000 a dedičke 3/ v podiele 100/1000, potvrdil, že do dedičstva po nebohom dedičovi 4/ pripadol podiel 450/100, a rozhodol, že pasíva dedičstva v plnom rozsahu nadobudla dedička 2/. Odmenu a náhradu hotových výdavkov notára určil spolu vo výške 342,40 eur a na ich zaplatenie podľa vzájomného pomeru čistej hodnoty dedičských podielov zaviazal dedičku 1/ vo výške 154,08 eur, dedičku 3/ vo výške 34,24 eur a dedičov po nebohom dedičovi 4/ vo výške 154,08 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň všetkých účastníkov dedičského konania zaviazal povinnosťou spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 45,- eur na účet súdu prvej inštancie do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 175o ods. 1 a § 175q ods. 1 písm. d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a § 484 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, vecne tým, že poručiťka zomrela bez zanechania závetu, bola vydatá a mala tri deti, pričom jej pozostalý manžel zomrel v priebehu dedičského konania. Súd prvej inštancie zistil, že dedičmi po poručiťke zo zákona v prvej skupine sú jej deti a pozostalý manžel, ktorí dedičstvo neodmietli a každý z nich dedí rovnakým dielom, t. j. v podiele 1/4; zákonný podiel dediča 4/ bude predmetom samostatného dedičského konania po ňom. Následne vyporiadal majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve poručiťky a jej nebohého pozostaleho manžela tak, že do dedičstva po každom z nich patrí 1/2 z tohto majetku, zistil poručiťkin majetok a jej dlhy, vykonal súpis aktív a pasív, určil všeobecnú cenu majetku poručiťky a čistú hodnotu dedičstva a keďže medzi dedičmi nedošlo k dohode o vyporiadaní dedičstva, potvrdil dedičom nadobudnutie dedičstva podľa ich zákonných podielov. Pre účely stanovenia všeobecnej ceny dedičstva súd pri určení ceny nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. J. vychádzal zo sumy 139 632,14 eur zistenej na základe znaleckého posudku č. 21/2007 vypracovaného znalcom Ing. J.. Toto ohodnotenie žiadny z účastníkov nenamietal, preto ho považoval za cenu zhodne tvrdenú účastníkmi v zmysle § 175o ods. 1 O.s.p. a nevzal do úvahy znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom Ing. O., a to tiež z dôvodu, že v znaleckom posudku Ing. J. nebola riešená otázka zníženia hodnoty nehnuteľností o hodnotu vecného bremena o. i. aj kvôli tomu, že jedna z oprávnených osôb z vecného bremena zomrela. Ďalej uviedol, že dedička 3/ žiadala, aby sa dedičke 2/ započítali do jej dedičského podielu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. J. v podiele 4/6, ktoré za života poručiťky od nej (a jej pozostaleho manžela) bezplatne dostala, pričom nešlo o obvyklé darovanie. Cenu tohto daru súd určil ku dňu účinnosti darovacej zmluvy 27. mája 2004 na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom Ing. O. vo výške 111 000,- eur, zníženú o cenu vecného bremena v prospech darcov vo výške 13 502,79 eur, t. j. 97 497,21 eur, z ktorej hodnota darovaného spoluvlastníckeho podielu v pomere 4/6 z celku predstavuje 64 998,14 eur. Keďže dar pochádzal z bezpodielového spoluvlastníctva poručiťky a jej pozostaleho manžela, časť daru pripadajúca na poručiťku predstavuje 1/2 z tejto hodnoty, t. j. 32 499,07 eur, ktorú ustálil ako hodnotu predmetu daru v prospech dedičky 2/ pre účely započítania v tomto konaní. Súd sa následne zaoberal žiadosťou dedičiek 1/ a 3/ o započítanie darov do dedičského podielu dedičiek 2/ a 3/, pretože tieto za života poručiťky od nej (a jej pozostaleho manžela) bezplatne dostali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX pre kat. úz. E., každá v podiele 1/2, a to na základe darovacej zmluvy z 3. mája 2000, pričom nešlo o obvyklé darovanie. Z dôvodu, že tieto nehnuteľnosti boli v podielovom spoluvlastníctve darcov, a to dediča 4/ (pozostaleho manžela poručiťky) v podiele 1/3 a zároveň v jeho bezpodielovom spoluvlastníctve s poručiťkou v podiele 2/3, súd prvej inštancie na účely započítania vzal len podiel darovaný poručiťkou, teda 1/3 (1/2 z 2/3), ktorý darovala každej z obdarovaných v podiele 1/2, čo v pomere k celku predstavuje 1/6 v prospech každej obdarovanej (1/2 z 1/3). Pri určení hodnoty tohto daru súd vychádzal zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom Ing. O., na základe ktorého boli nehnuteľnosti tvoriace predmet daru po zohľadnení cenového vývoja v čase úmrtia poručiťky ohodnotené na sumu 46 900,- eur, a teda cena daru pre každú z obdarovaných predstavuje 7 816,66 eur. Pri vysporiadaní sa otázkou cenového vývoja cien nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a LV č. XX pre kat. úz. E. dospel k záveru, že nie je možné objektívne určiť cenový vývoj cien nehnuteľností, pretože kúpna cena, resp. cena za vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je vždy vecou dohody zmluvných strán, ide vždy o prejav súkromnej vôle účastníkov - v tomto prípade fyzických osôb, ktorí nie sú viazaní nijakým cenovým predpisom. Na základe vyššie uvedených skutočností súd vykonal započítanie v zmysle § 484 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že k čistej

hodnote dedičstva vo výške 22 621,95 eur pripočítal všetky zápočty spolu vo výške 48 132,39 eur a tento súčet vo výške 70 754,34 eur vzal za základ pre vypočítanie jednotlivých zákonných dedičských podielov v pomere 1/4, z ktorých každý diel má hodnotu 17 688,58 eur. Od jednotlivých dedičských podielov odpočítal jednotlivé zápočty a dospel k záveru, že na dedičku 1/ pripadá suma 17 688,58 eur, na dedičku 2/ suma - 22 627,15 eur, na dedičku 3/ suma 9 871,92 eur a na dediča 4/ suma 17 688,58 eur. V zmysle § 484 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť dediča, aby do dedičstva niečo vracal; v takom prípade sa chýbajúci rozdiel rozdelí medzi ostatných dedičov. Po rozdelení a odčítaní tohto rozdielu súd určil konečné zákonné dedičské podiely dedičke 1/ zo sumy 10 146,20 eur, ktorej zodpovedá podiel vo výške 450/1000, dedičke 3/ zo sumy 2 329,54 eur, ktorej zodpovedá podiel vo výške 100/1000, a dedičovi 4/ zo sumy 10 146,20 eur, ktorej zodpovedá podiel 450/1000. Súd prvej inštancie okolnosti nadobudnutia nehnuteľností dedičkou 1/, ktoré boli následne prevedené na rodičov zákonných dedičiek 1/ až 3/, vyhodnotil ako nepodstatné a nemajúce žiadny vplyv na rozhodnutie o dedičstve. O pasívach dedičstva, ktorými sú pohrebné trovy, rozhodol, že ich bude znášať dedička 2/, nakoľko jej z darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena z 10. mája 2004 vyplývala povinnosť poskytnúť darcom (poručiťke a jej pozostalému manželovi) všetku potrebnú pomoc a opateru v starobe až do dožitia a v prípade smrti zabezpečiť riadne pochovanie, a teda aj v plnom rozsahu znášať náklady vynaložené v súvislosti s postaraním sa o pohreb poručiťky. O odmene notára a náhrade hotových výdavkov rozhodol v zmysle § 13 a § 18 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 31/1993 Z.z.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie dedičky 3/ uznesením z 30. júna 2016 sp. zn. 7 CoD 6/2015 uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým potvrdil nadobudnutie dedičského podielu dedičovi 4/, podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že určil, že do dedičstva po nebohom dedičovi 4/ pripadne podiel 450/1000, vo zvyšnej časti ho potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z procesnoprávneho hľadiska v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke sa stotožnil s jeho odôvodnením, v ktorom zodpovedal na otázky majúce pri rozhodovaní podstatný právny význam. Na zdôraznenie správnosti doplnil, že súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli ani inak nevyšli najavo, opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti alebo v jeho hodnotení dôkazov by bol logický rozpor, príp. že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p. Súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, aplikoval správny právny predpis a správne ho interpretoval, pri súčasnom rešpektovaní právneho názoru vysloveného v rozhodnutiach súdov vyšších inštancií. Odôvodnenie jeho rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a plne vyhovuje požiadavkám kladeným na spravodlivé súdne konanie. V odvolaní namietanú veľkosť podielu pripadajúceho z aktív dedičstva po poručiťke do dedičstva po nebohom dedičovi 4/ (450/100) odvolací súd ako zrejmu nesprávnosť odstránil tým, že tento podiel zmenil na 450/1000. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dedička 3/ dovolanie s odôvodnením, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k poručeniu práva ma spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.), a v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 420 písm. d/ C.s.p.). Podľa jej názoru rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov sú nepreskúmateľné a arbitrárne. Súdy sa v nich nezaoberali skutočnosťami, ktoré im boli vytýkané dovolacím súdom, ani jej argumentmi uvedenými v odvolaní a nedostatočným odôvodnením svojich rozhodnutí jej odňali možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti nim rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Súdom vytýkala, že pristúpili k rozdielnym spôsobom výpočtu hodnoty darov jednotlivých dedičiek na účely započítania do ich dedičských podielov, pričom túto rozdielnosť nijako nezdôvodnili, t. j. nevysvetlili, prečo pri dedičke 2/ súd vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného ku dňu darovania nehnuteľností, zatiaľ čo pri dedičkách 2/ a 3/ vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného ku dňu ohodnotenia nehnuteľností (resp. ku dňu smrti poručiťky), a rovnako nevysvetlil, prečo pri dedičke 2/ neprihliadol na vývoj cien v

spoločnosti, zatiaľ čo u dedičiek 2/ a 3/ na tento vývoj cien prihladol. Takisto neuviedli, prečo pri započítaní daru dedičke 2/ do jej dedičského podielu a pri výpočte všeobecnej ceny majetku poručiťky, ktorý tvorili identické nehnuteľnosti, vychádzal z dvoch rôznych znaleckých posudkov. Mala za to, že takýmto postupom súd porušil princíp rovnosti zbraní a preukázateľne ju znevýhodnil oproti ostatným dedičkám. Dovolateľka tiež namietala, že dovolací súd uznesením z 22. marca 2012 sp. zn. 4 Cdo 130/2011 nezrušil v poradí prvé rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu, ale vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie len v rozsahu zrušenia. Súd nižších inštancií napriek uvedenému svojimi neskoršími rozhodnutiami rozhodli o celej prejednávanej veci, a teda aj v častiach, v ktorých v poradí prvé rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo zrušené, čím konanie zaťažili vadou v zmysle § 420 písm. d/ C.s.p. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Dedičky 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že nie sú dané dôvody dovolania ani žiadne vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie zrušiť. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožnili a jeho právne závery pokladali za správne. Preto dovolaciemu súdu navrhli dovolanie dedičky 3/ zamietnuť a zaviazat' ju k náhrade trov dovolacieho konania na účet ich právnej zástupkyne.

5. Od 1. júla 2016 sa konania o dedičstve riadia ustanoveniami zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“). Ak tento zákon neustanovuje inak, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 2 ods. 1 C.m.p.). To platí i pre konanie o dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti Civilného sporového poriadku treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (por. napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý

dovolať vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. d/ a f/ C.s.p., podľa ktorých je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak (d/) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, alebo (f/) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu do 30. júna 2016 považovala za vady zmätočnosti najzávažnejšie procesné nesprávosti, ktoré bez ďalšieho viedli k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (1 Cdo 345/2014, 2 Cdo 43/2012, 3 Cdo 98/2005, 4 Cdo 344/2014, 5 Cdo 101/2015, 6 Cdo 292/2013, 7 Cdo 500/2014, 8 ECdo 259/2014). Aj za účinnosti novej právnej úpravy je aktuálny právny názor, podľa ktorého prípustnosť dovolania nezakladá tvrdenie dovolateľa o existencii vady zmätočnosti, ale len zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 127/2012, 2 Cdo 609/2015, 3 Cdo 29/2016, 4 Cdo 133/2015, 5 Cdo 467/2014, 6 Cdo 5/2014, 7 Cdo 7/2016, 8 Cdo 450/2015).

12. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C.s.p., ako aj v zmysle § 421 C.s.p. bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 okrem iného konštatoval, že ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p., dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

13. Trojčlenný senát 4 C najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania dedičky 3/ len podľa § 420 písm. d/ C.s.p. (nezaoberal sa teda prípustnosťou jej dovolania z hľadiska § 420 písm. f/ C.s.p.)

14. Prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*), ktorej sa táto námietka dovolateľky týka, znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď sa začne opätovne konať o tom istom nároku alebo stave, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

15. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Pezinok v poradí prvým uznesením z 15. apríla 2010 č. k. 13 C 195/2008-250 prvým výrokom určil, že poručiteľka a jej pozostalý manžel (dedič 4/) mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. J. v podiele 2/6 v cene 46 741,49 eur (predtým 1 400 000,- Sk) a tento majetok vyporiadal tak, že do dedičstva po každom z nich patrí 1/2 z tohto majetku (§ 175l O.s.p.). Druhým výrokom vykonal súpis aktív a pasív dedičstva (§ 175m O.s.p.) a na podklade tohto zistenia tretím výrokom určil všeobecnú cenu dedičstva v sume 23 370,75 eur, výšku dlhov poručiteľky v sume 613,79 eur a čistú hodnotu dedičstva v sume 22 756,96 eur (§ 175o ods. 1 O.s.p.). Štvrtým výrokom potvrdil dedičom nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov (§ 175q písm. d/ O.s.p.), piatym výrokom rozhodol o odmene a hotových výdavkoch notára a šiestym výrokom o poplatkovej povinnosti účastníkov.

16. Krajský súd v Bratislave na odvolanie dedičiek 1/ a 2/ v poradí prvým uznesením z 31. decembra 2010 sp. zn. 13 CoD 22/2010 (č. l. 318) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že v prvom výroku, ktorým určil majetok, ktorý mali poručiteľka a jej pozostalý manžel v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a tento vyporiadal, v druhom výroku, ktorým vykonal súpis aktív a pasív dedičstva, a v treťom výroku, ktorým určil všeobecnú cenu majetku poručiteľky v sume 23 235,74 eur, výšku jej dlhov v sume 613,79 eur a čistú hodnotu dedičstva v sume 22 621,95 eur, zároveň odstránil chybu súdu prvej inštancie v počítaní, ktorej sa dopustil pri prepočte ceny nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. J. zo slovenskej meny (vo výške 1 400 000,- Sk) na jej ekvivalent v eurách podľa stanoveného konverzného kurzu, keď namiesto správnej sumy 46 471,48 eur nesprávne uviedol

46 741,48 eur. Z tejto chyby súd prvej inštancie následne vychádzal aj pri vykonaní súpisu aktív dedičstva a výpočte všeobecnej ceny majetku poručiťky a čistej hodnoty dedičstva. Odvolací súd štvrtým výrokom svojho rozhodnutia určil všeobecnú cenu daru dedičkám 2/ a 3/, piatym výrokom potvrdil dedičom nadobudnutie dedičstva podľa ich podielov, šiestym výrokom potvrdil, čo z dedičstva po poručiťke patrí do dedičstva po dedičovi 4/ a siedmym výrokom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti určenia odmeny a hotových výdavkov notára a určenia výšky súdneho poplatku zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie dedičky 3/ uznesením z 22. marca 2012 sp. zn. 4 Cdo 130/2011 (č. l. 379) zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým rozhodol o všeobecnej cene daru dedičiek 2/ a 3/, vo výroku, ktorým potvrdil nadobudnutie dedičstva dedičkám 1/ a 3/, a vo výroku, ktorým potvrdil, čo z dedičstva po poručiťke patrí do dedičstva po dedičovi 4/, a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

18. Krajský súd v Bratislave po tom, ako mu bola vec v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie, uznesením z 29. mája 2014 sp. zn. 3 CoD 1/2013 (č. l. 395) uznesenie súdu prvej inštancie (č. l. 250) v napadnutej časti zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

19. Okresný súd Pezinok vo veci opätovne rozhodol uznesením z 27. januára 2015 č. k. 13 D 195/2008-410 (por. bod 1.) a Krajský súd v Bratislave na odvolanie dedičky 3/ uznesením z 30. júna 2016 sp. zn. 7 CoD 6/2015 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil vo výroku, ktorým súd prvej inštancie potvrdil, čo z dedičstva po poručiťke patrí do dedičstva po dedičovi 4/, a vo zvyšnej časti potvrdil (por. bod 2.).

20. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v poradí prvé uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. decembra 2010 sp. zn. 13 CoD 22/2010 (č. l. 318) bolo zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2012 sp. zn. 4 Cdo 130/2011 (č. l. 379) len vo výrokoch, ktorými rozhodol o všeobecnej cene daru dedičiek 2/ a 3/, potvrdil nadobudnutie dedičstva dedičkám 1/ a 3/ a potvrdil, čo z dedičstva po poručiťke patrí do dedičstva po dedičovi 4/. Vo zvyšnej časti však zrušené nebolo, a teda v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom (§ 159 ods. 1 O.s.p.).

21. Pokiaľ súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (č. l. 410) opätovne rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva poručiťky a jej pozostalého manžela (§ 175l O.s.p.), vykonal súpis aktív a pasív dedičstva (§ 175m O.s.p.) s rovnakým záverom a v zmysle § 175o ods. 1 O.s.p. určil všeobecnú cenu majetku poručiťky, výšku jej dlhov a čistú hodnotu dedičstva v rovnakej sume, ako bola určená skorším rozhodnutím odvolacieho súdu (č. l. 318), pričom nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré si vyžadovali zmenu tohto uznesenia a potrebu vykonať jeho opravu novým uznesením (§ 175o ods. 2 O.s.p.), a odvolací súd vo svojom rozhodnutí (č. l. 443) túto nesprávnosť postupom podľa § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. neodstránil, súdy oboch nižších inštancií konanie zaťažili vadou v zmysle § 420 písm. d/ C.s.p. Dovolateľka preto namieta uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti opodstatnene.

22. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie dovolateľky podané proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v rozsahu, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o súpise aktív a pasív dedičstva a o určení všeobecnej ceny majetku poručiťky, výšky jej dlhov a čistej hodnoty dedičstva, je nielen procesne prípustné podľa § 420 písm. d/ C.s.p., ale aj dôvodné. Z tohto dôvodu dovolací súd v tejto časti napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnuté aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v zmysle § 449 ods. 1 a 2 C.s.p.

23. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.).

24. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§

453 ods. 3 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.